

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. februar 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-792-0474
Dok.: KHE40916

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 248 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 25. januar 2008.

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

**Spørgsmål nr. 248 af 25. januar 2008 fra Folketingets Retsudvalg
(Alm. del):**

”Vil ministeren redegøre for, hvilke regler der i den gældende lovgivning om videoovervågning vedrørende

- 1) tekniske begrænsninger for videoovervågningens rækkevidde
- 2) private zoner hvor videoovervågning ikke er tilladt
- 3) klagemuligheder ved påstået misbrug af videoovervågning?”

Svar:

Tv-overvågning er reguleret i bl.a. tv-overvågningsloven, persondataloven og straffeloven. Disse love indeholder bl.a. bestemmelser om muligheden for at foretage tv-overvågning, om behandling, herunder opbevaring og sletning mv., af personoplysninger, der er fremkommet ved tv-overvågning, og om oplysningspligt over for den registrerede, herunder i form af skiltning. Herudover kan forvaltningsretlige og arbejdsretlige principper have betydning for adgangen til at foretage tv-overvågning og for behandlingen af personoplysninger, der er fremkommet ved tv-overvågning.

De nævnte love indeholder bl.a. regler, der begrænser adgangen til at foretage tv-overvågning af visse områder. Der er tale om retlige grænser for lovlig tv-overvågning. Der er ikke fastsat særlige regler om tekniske begrænsninger for rækkevidden af en tv-overvågning.

Tv-overvågningsloven regulerer, i hvilket omfang private må tv-overvåge områder, der benyttes til almindelig færdsel. Straffelovens § 264 a forbyder uberettiget fotografering eller iagttagelse ved hjælp af et apparat af personer, der befinder sig på et ikke frit tilgængeligt sted. Tv-overvågning er således i almindelighed forbudt på ikke frit tilgængelige steder, hvis der ikke er givet samtykke til overvågningen af den, der har rådighed over det pågældende sted.

Endvidere må det i almindelighed anses for omfattet af straffelovens § 232 om blufærdighedskrænkelser at tv-overvåge f.eks. toiletter, baderum eller lignende.

Med hensyn til klagemuligheder i forhold til tv-overvågning bemærkes, at hvis tvisten angår behandling af personoplysninger i forbindelse med

tv-overvågning, kan der f.eks. klages til Datatilsynet, der fører tilsyn med, at reglerne i persondataloven overholdes. Hvis tvisten er opstået i et overenskomstdækket ansættelsesforhold, kan sagen forfølges i det arbejdsretlige klagesystem. Hvis tvisten er opstået i forhold til en forvaltningsmyndighed, vil der kunne være mulighed for at klage til en overordnet myndighed, til kommunaltilsynet eller til Folketingets Ombudsmand. Er der mistanke om, at der er begået et strafbart forhold, kan der indgives politianmeldelse. I andre tilfælde vil der kunne anlægges civil søgsmål.